

Statenbijbel

't Is al wir innige tijd geleje, dá Jan van Lent uit Ochte de naold in 't dak stoak. Jan, ok wel Boertje genuumd, was een bizonder miens. Lang zat hij vur de P.v.d.A. in de raod. Mar, zo hij mij vertelde, hij stemde nooit op z'n eige, már op zijn vroegere vrint Wim Keuken van de S.G.P. Toen zijn vrouw stierf zoch' ik hum gedurig op. Hullie hadde bij mij in de buurt gewond. Jan was een boekewurm. Hij há honderde boeke en dá weure gin romanekes. En 't weirelds mist verkochte boek kende hij van binne en buite. Eiges had hij er tientalle van ligge. Die koch' hij op rommelmarte in 't laand van Maos en Waol. Nou há Jan aon de ginnekaant in Batenburg twee aauwe staotenbijbels op de kop getikt. Er zeute van die mooie plaote in en ze weure geschreve mit van die aauwerwetse letters. Toen hij zag dá ik ze mooi von' zei Jan: 'As ik ernie mir zij, dan kreg de gij en Wim allebei zun bijbel. Ik zal d'r een briefke inlegge en 't tigge de jonges zegge. Kort naodat hij dà há gezeed stierf hij. Pimke, een zoon van hum, regelde alles. Wá laoter vroeg ik of hij 't briefke in die aauwe bijbel gevonde há. Ja, dá há hij, mar hij há den bijbel mit al die aandere boeke aon z'n bruur meegegeve. Mar die hed me beloofd, dá wanneer hij de bijbel uit há, deze aon jou zou geeve..Dá is nou al jaore geleeje en hij het 't boek der boeke nog nie uit!

Hannes